

GKS NEDERLAND

Maart 2025

Sai Ram, lieve mensen,

We hebben een maand door India gereisd. Met alle soorten van vervoer en doorgaans niet langer dan gemiddeld 2 à 3 dagen op één bestemming.

In deze nieuwsbrief:

- Enkele ervaringen van onze reis
- Een update over de status van de kerk van Onderdijk

En tot slot een verhaal van Osho over Vincent van Gogh.

Veel leesplezier!

Love, Kannaiah en Carla ❤️

Foto: Carla op 'business trip' in Delhi

MAANDAGENDA

MAART

3 maart (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
9 maart (Zondag)	Bhajans 10:30uur + Potluck-eten Iedereen neemt iets mee om te delen tijdens de lunch
10 maart (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
17 maart (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
24 maart (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
31 maart (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur

Parkeren voor bezoekers in de Sportlaan!

PALAKKAD - OTTAPPALAM

Het geboortehuis van Mohanji in Palakkad-Ottapalam, Kerala. Mohanji's vader begeleidde alleen de bevalling van zijn vrouw. Op dit moment woont er een neefje met zijn vrouw en dochtertje. Het huis staat naast het huis van Mohanji's uncle & aunty waar we 2 nachten hebben gelogd.

Vlakbij staat een grote school die Mohanji's grootvader, de vader van uncle en Mohanji's moeder, gesticht heeft en waar uncle en aunty na hun pensioenering nog steeds intens bij betrokken zijn. In mei wordt er een voorouderlijk tempeltje op hun land ingewijd.

Dinsdag 11 februari 2025

Een gewone dag

Vanochtend bij het wakker worden realiseerde ik me naar buiten kijkend dat we weer terug zijn in Nederland. Hoe dat er uit ziet hoef ik jullie niet te vertellen. Iemand zei laatst toen we nog in India waren: *"50 shades of grey!"*

Gisteren was weliswaar Kannaiah's werkweek begonnen, maar doordat hij thuiswerkte, het Alida's verjaardag was, met s'avonds Rudrabhishekam en weerzien van vertrouwde gezichten was het nog niet zo tot me doorgedrongen.

Nu wel.

Allerlei gedachten dringen om de voorrang:

- Ik mis het onderweg zijn, waar ik zo van hou.
- Uit een koffer leven.
- India - met al zijn tempels, kleuren, kruiden, geluiden met name de vogels en de venters.
- Moet je maar niet zo kort op elkaar weken in India verblijven...
- Ondankbaar mens!
- Wat gek dat ik moeite heb met de volgorde van onze ervaringen.
- Schort er wat aan m'n geheugen?

Het wordt tijd dat ik aan de nieuwsbrief begin!

Wat te schrijven ik zou het niet weten ...

Kannaiah's boek is een feit!

Laat ik daar mee beginnen!

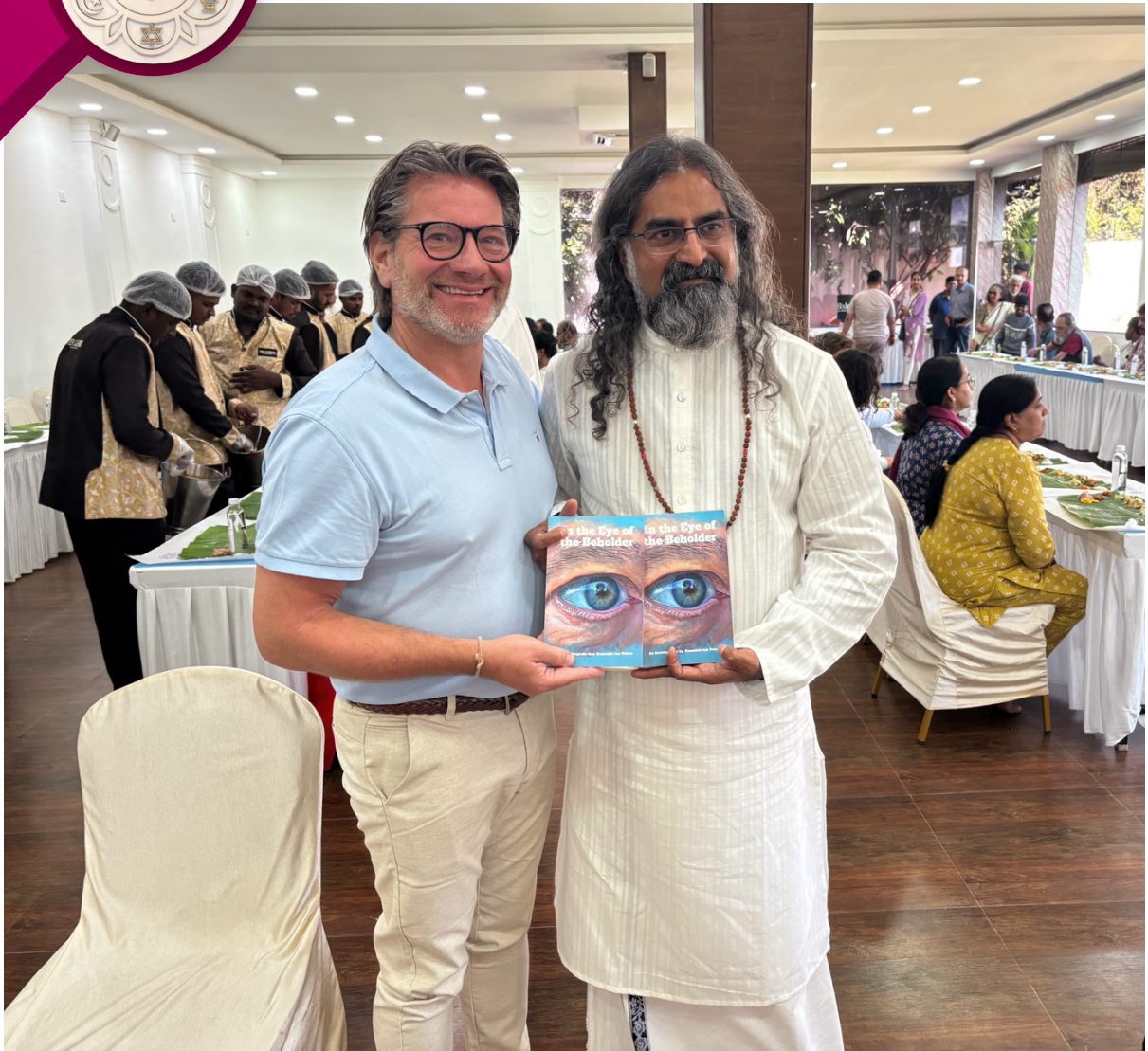
Kannaiah's boek lag gisteravond in de koffieruimte! Een leuke verrassing. Met veel plezier signeerde hij boeken voor gretige gegadigden.

De zending was aanvankelijk zoek! Na vele omzwervingen werden er last-minute tot onze opluchting 95 Nederlandse exemplaren afgeleverd bij ons hotel in Bangalore. Het restant van 5 ging naar de Kumb in Prayagraj met nog 45 Engelse boeken. De andere helft van de Engelse boeken (50) ging naar Somu die ze zal verdelen over de ashrams van Gopala Krishna.

De eerste 5 Engelse boeken waren met heel veel moeite, wegens de slechte bereikbaarheid, net op tijd afgeleverd tijdens ons bezoek aan de Kumb Mela. Op 15 januari op een intens koude avond kwam het boek aan en werd het boek in kleine kring gelanceerd.

Mohanji was helaas teruggeroepen naar Bangalore vanwege de kritieke gezondheidssituatie van zijn vader. Op 26 januari '25 tijdens de afscheidsceremonie van Zijn vader, waarvoor we vanuit het zuiden waren teruggevlogen, nam Mohanji na afloop een Engels en Nederlands exemplaar in ontvangst.

26 januari 2025 Brahmarishi Mohanji neemt de boeken in ontvangst.

Het boek is in allerijl geschreven nadat Mohanji in november benadrukte dat het belangrijk was het boek tijdens de 'Kumb', een auspicious tijdsframe te lanceren, of het nu ten dele af zou zijn en/of geredigeerd.

Waarop de decembermaand geheel in het teken BOEK 📖 stond.

Kannaiah had m'n 'permissie' volledig gefocust te zijn op zijn boek, afgezien van werk en tempelwerkzaamheden.

De medewerking van Ankie van Lier, Irene van Velzen en met name Nithin Koshy, die zonder de Nederlandse taal machtig te zijn het boek vanuit Puttaparthi, India in rap tempo vertaalde, was ongelooflijk. Een stress klus zonder meer. In de 2e editie van beide uitgaven zullen er nog puntjes op de i worden gezet en foto's worden toegevoegd door Susanne en Carola. Mohanji liet al weten graag een foto van Gopala Krishna en hemzelf vooraan in het boek te zien, die op dit moment alleen bij het openen van de QR code te zien is in een YouTube filmpje.

Nadat het boek in het Engels en Nederlands geredigeerd is, waar hard aan gewerkt wordt, en de 2e uitgave een feit is, zal het boek naast paperback ook als E-book via Amazon en Bol.com verkrijgbaar worden.

Bangalore 27 januari 2025 Devi Amma

India's grootste Spirituele Bijeenkomst: DE KUMBH MELA

Op 12 januari vlogen we van Delhi naar Prayagraj waar de Kumbh Mela zou plaatsvinden. Op het vliegveld sloten Susanne en Carola zich bij ons aan die rechtstreeks uit Nederland kwamen.

Wij hadden een hernieuwde kennismaking met Delhi achter de rug, waar we beiden van genoten hadden.

De sfeer aan boord was die van een soort opwinding, immers iedereen kwam van heinde en verre voor de Kumb Mela. Die vreugde en spirituele eenheid tijdens de Kumb waar geloof, cultuur en de zoektocht naar verlichting pelgrims bij elkaar bracht zal ik nooit vergeten.

Het 'Hara,Hara MahaDev' klinkt nog na in m'n oren...

In de nieuwsbrief van jan./feb. is de betekenis van Kumb Mela toegelicht, onderstaand nog een kleine samenvatting...

De MahaKumbh is de grootste spirituele bijeenkomst op aarde die miljoenen toegewijden, asceten en zoekers verenigt op de heilige oevers van de vereerde rivieren van India. De Kumbh van dit jaar in Prayagraj heeft een buitengewone betekenis: het is de eerste MahaKumbh in 144 jaar na de voltooiing van 12 Purna Kumbhs.

Dit is geen sciencefictie; het is een ongeëvenaard evenement dat alles en iedereen en elke religie overstijgt.

De Prayag Kumbh Mela in 2025 was getuige van recordbrekende bezoekersaantallen. Dit grandioze evenement was een once-in-a-lifetime ervaring en trok miljoenen meer pelgrims dan de reguliere Kumb Mela.

*Het was een bedevaartsfeest ter viering van een **volledige omwenteling van Jupiter rond de zon** in de periode - 13 januari tot 26 februari 2025 - (MahaShivaratri) in de Triveni Sangam, daar waar de Ganges, Yamuna en de ondergrondse rivier Saraswati samenvloeien, in Prayagraj, Uttar Pradesh, India. Het was de grootste bijeenkomst ter wereld, met naar schatting 400 tot 450 miljoen bezoekers.*

Wie kwamen er op af?

Meesters: Waarvan sommigen zichtbaar, maar ook onzichtbaar.

Devi Amma vertelde ons later dat er grote zielen vanuit andere dimensies/galaxies bij aanwezig waren.

Sadhu's en Sanyasi's: Asceten die hun leven hebben toegewijd aan spirituele bezigheden. Ze droegen dikwijls saffraankleurige gewaden.

Kluizenaars: individuen die normaal gesproken in afzondering leven.

Gewone mensen: De Kumb Mela overstijgt leeftijd en sociale achtergrond en verenigt mensen op hun gedeelde spirituele reis.

Humanitaire & Religieuze Organisaties: Toegewijden rond bijv. Mohanji, Sri M., of Sadguru en Akhara's, of monastieke orden spelen een belangrijke rol. Met name de (Naga) Sadhus, zoals 'onze' Bapu zorgden voor een visueel spektakel wanneer ze met miljoenen tegelijk naakt in processie lopen na te hebben gebaad aan de oevers van de Sangam.

Tijdens de Kumb wordt er een tijdelijke stad gebouwd op de oever van de rivier die normaal gesproken onder water ligt. Het huisvesten van de miljoenen mensen was een logistiek wonder!

We wisten niet wat we zagen. Het opbouwen was nog in volle gang. Het was koud en mistig wat bijdroeg aan de mystieke sfeer rond de Kumb.

Mohanji's village en ook het naastgelegen 'dorp' van Sri M., een bekende Indiase Yogi, lag even stroomafwaarts van de Sangam, de samenvloeiing van de 3 rivieren, met als doel de bezoekers - waarvan vele westers - niet alleen logistiek en qua comfort maar vooral optimale veiligheid te bieden, opdat we niet onder de voet zouden worden gelopen door de menigte.

Mohanji begroette ons nadat we ons bij 'onze' Monica hadden geregistreerd. De vrijwilligers waren nog bezig het 'dorp' onder barkoude omstandigheden van de grond op te bouwen, een mega job! Zeker voor diegenen die kou niet gewend waren. Wij hadden slechts één warm shirt bij ons wat we dag- en nacht hebben gedragen.

Geen handschoenen of warme muts, wel een warme (oranje*) shawl.

Bad

13 januari hadden we onze eerste dip met Mohanji. Hij instrueerde ons, net als voor we in Lake Manasarovar dipten, te beginnen met 3x een handje water over je hoofd te sprenkelen en daarna eerst voor jezelf te dippen, vervolgens voor de lineage, de voorouderlijke lijn, je zelf gekozen heilige, familie, vrienden etc. te dippen in het water. Mohanji sprenkelde water over ons heen met rode ogen, en wij over Mohanji. Al met al hebben we 15 x gedipt, ook voor jullie welzijn.

De volgende dag werden we verzocht door Madhu en Christopher meer gedisciplineerd te dippen. Zeer terecht omdat Mohanji veel te koud was geworden door al die spontaan plenzende 'Abishekams'! Intussen hadden we een Kumb Mela shirtje aan en knielden we één voor één voor Hem neer en overgoot Mohanji met zijn handen over je hoofd en gezicht water. Het voelde voor ons of we gedoopt werden. Er biggelden warme tranen van ontroering over m'n gezicht. Shaktipat in het water met een Mohanji (Shiva) met rode ogen. Vuur en water!

Daarna hebben Kannaiah en ik nog 9 x gedipt tot ik tot m'n grote schrik bemerkte dat Kannaiah paars aanliep van de kou na de laatste dip, waarin ik hem aanmoedigde nog 1 x voor 'wie we vergeten waren te noemen' te dippen. Ik dacht dat hij erin bleef.

Devi Amma stelde me later in die zin gerust dat één bewuste dip tijdens de Kumb Mela genoeg is, zelfs als je gefocust in gedachten dipt!

We hebben ons daarna meteen omgekleed en niet zoals de dag ervoor waar we een uur met natte kleren buiten hadden blijven staan tijdens de Abishekam van de Lingam, niet meer warm werden.

Voor de lunch werden we in Mohanji's tent genodigd samen met Suus en Carola. We voelden ons bevoorrecht en waren getuige van Mohanji's lovende woorden over de vredesdemonstratie in Den Haag v.w.b de slachtoffers in Bangladesh richting Susanne en met name Carola die zich daar vol verve voor hadden ingezet. Deze stille indrukwekkende rondgang kreeg vervolg in diverse hoofdsteden.

Terwijl we van de lunch genoten kreeg Mohanji een telefoontje uit het ziekenhuis dat zijn vader in kritieke toestand op de intensive-care lag. Later op de dag is Mohanji in stilte vertrokken.

Het feit dat Hij vanwege de verwachtingen van bezoekers was afgereisd naar de Kumb, in plaats van in Bangalore te blijven, maakte veel indruk op ons. Twee dagen later verruilde zijn vader het aardse leven voor een andere 'loka'.

Bapu

Op 15 januari zijn we, samen met Somu en zijn vrouw Priya en zijn broer Ravi, (India GKS) die inmiddels gearriveerd waren en het helaas zonder Mohanji moesten stellen, naar de overkant van de Ganges gelopen over een tijdelijke brug (ponton) op zoek naar Maharaj! Hoewel we op de hoogte waren van de locatie van zijn Juna Akhara bleek het nog een hele opgave hem te vinden. Een stevige wandeling terwijl we door vrolijke mensen enthousiast werden begroet; van politie, leger bezoekers tot uitgedoste saddhus aan toe. Onze oranje* shawls werden toegeschreven aan een 'Akhara', waarop onze Indiase vrienden ons tot grote hilariteit voorstelden als 'Dutch Akhara' haha!

Sri M.

Tot onze verrassing was het 'dorp' van Sri M. naast die van Mohanji gesitueerd. In 2022 waren we 3 dagen in zijn ashram in Madanapalle verbleven, zonder dat Sri M. aanwezig was, maar waar we genoten hebben van de stilte, serene sfeer en een Indiaas echtpaar hebben ontmoet. Wij bleven door de tijd contact houden met - het naar Indiaase maatstaven boomlange echtpaar - Jaya en Ravishankar.

Opweg om een kijkje te nemen in Sri M's village, al memorerende aan deze ontmoeting, liep Ravishankar ons in de mist, s'avonds, de eerste dag tegemoet! Opgetogen over onze 'toevallige' ontmoeting beseften we dat ook hier een diepere betekenis in lag.

Ook kwamen we Kalyanpur's zoon en schoondochter uit Mumbai 'opeens' tegen in het Mohanji 'Vegan Café' en praatten bij. Het was een blij weerzien na ruim vijf jaar. Zij volgden een Kriya retraite in Sri M's ashram maar wilden een Vegan kopje thee drinken. Onze gesprekken over Swami leken geen einde te krijgen.

Ravishankar en zijn vrouw Jaya waren vrijwilligers bij de Sri M. organisatie. We informeerden of er een mogelijkheid bestond kennis te maken met Sri M.; een grote wens van me. Voordat ik Mohanji ontmoette heb ik vele 'you-tube' filmpjes van Sri M. beluisterd en tot m'n verrassing verscheen Hij een aantal malen in m'n droom.

Deze wens werd tot onze grote blijdschap vervuld, niet alleen voor ons, maar ook voor onze Indiase GKS familie. Sri M. liep regelrecht op ons af en pakte spontaan onze handen vast. Later kregen we de kans, door Ravishankar gefaciliteerd door middel van een ticket voor gastbezoekers, Pada Namaskar (respectvol aanraken van de voeten) te doen, waar mooie foto's en een filmpje van zijn gemaakt.

Sri M. vroeg aan Kannaiah tot zijn verbazing of hij een Shiva Tempel had. Blijkbaar zag Hij dat Kannaiah al jaren Rudrabishekam verricht ter ere van Shiva.

KASHI

Benares of Banaras, Varanasi, en Kashi of Kasi is een stad in de Indiase deelstaat Uttar Pradesh. Ze bestaat al langer dan 2700 jaar en is een van de oudste steden ter wereld. De stad ligt aan de heilige rivier de Ganges, in het district Benares.

S'avonds zijn we met een bootje over de Ganges gevaren.

De volgende ochtend hebben we de Vishwanath tempel bezocht. Dankzij een contact tijdens de Kumb Mela konden we via een 'Modi' lijn naar binnen. Het scheelde ons uren (4 tot 9 uur) in de rij staan.

Best gênant zo'n voorkeursbehandeling, maar wat was het fijn...

De Kashi Vishwanath tempel is een tempel gewijd aan Shiva. De tempel is een hindoeïstisch bedevaartsoord en is een van de twaalf Jyotirlinga-heiligdommen.

Door de nauwe straatjes van Kashi waanden we ons in een andere tijd.

Het was koud maar aangekomen bij de crematieplaats hadden we daar geen last meer van.

Spontaan kwam er iemand op ons af die gedetailleerd uitleg gaf over het verbranden van lijken en welke riten, zoals het wassen van het lichaam, opbouwen en ontbranden van de houtstapel met een vlam die al 3000 jaar geleden ontstoken 🔥, worden verricht. De voorbereiding door een mannelijk lid van de familie van de overledene die gewassen in wit gewaad de ceremonie uitvoert tot hij tenslotte een kleipot met water over zijn schouder gooit ten teken van het symbolisch *loslaten* van de overledene en daarna zonder om te kijken vertrekt. Hoe mooi!

Gemiddeld worden er 200 lichamen per dag gecremeerd; opvallend daarbij is dat er afgezien van hitte en rook, geen nare geur vrijkomt.

Onze gids wees naar een dichtbijzijnde hospice waar mensen verblijven/wachten voor hun dood en waar vrijwilligers voor hen zorgen en zonodig bij gebrek aan familie de riten uitvoeren.

Wij bedankten onze gids voor de uitleg op deze indrukwekkende plek, waar we met bijna verschroeide wangen ons losmaakten uit de menigte. De gift voor zijn tijd en uitleg sloeg hij tot onze verrassing af, gebarend naar de kastelozen, die dag-in-dag-uit houtstapels spronkelen...

Bezoek aan astroloog van Mohanji

Een 'paan' betelnoot kauwende vedische astroloog met felrood speeksel en rode tanden; tenminste wat er van over was...
Kannaiah (ogen van Krishna) bleek niet verwonderlijk gekoppeld aan het teken Rohini, de geboortester van Krishna.

Een week later werd een 'HOMA' georganiseerd, een uurtje rijden vanaf de oom en tante van Mohanji waar we na de afscheidsbijeenkomst van Mohanji's vader in Bangalore verbleven, in Palakkad.

Vijf tantric priesters uit de Nambudiri traditie voerden de HOMA uit, teneinde enige obstakels op ons pad weg te halen.

Er verscheen een 🌀 in het vuur.

De Nambudiri Brahmanen, waar Mohanji's vader ook deel vanuit maakt, zijn een prominente en traditionele Brahmaanse gemeenschap in de staat Kerala in het zuiden van India. Ze staan bekend om hun diepe wortels in de religieuze en culturele praktijken van de regio.

THRISSUR

Bezoek in Thrissur (Kerala) aan al zijn tempels, maar bovenal bezoek aan Manoj's schoonouders en zoons was een highlight!

STATUS KERK VAN ONDERDIJK

UPDATE

Afgelopen week hebben we op 5 opeenvolgende dagen gesprekken gevoerd over het voortbestaan van de kerk.

- Met 2 architecten die de opdracht hebben - en daarvoor €20000 subsidie hebben ontvangen van het parochiebestuur van Medemblik – te onderzoeken wie, en welke ‘partij’ geïnteresseerd is - en wat de verkoop van de kerk kan opbrengen.
- Met ondernemers uit Onderdijk, die het gebouw graag willen behouden, maar voorzichtig zijn te investeren in een complex project met de vraag of er genoeg interesse voor is.
- Met geldschieters die de nadruk leggen op belangeloosheid en ondersteuning van enthousiaste jongeren.
- Met diverse ‘Onderdijker’s’ die het dorpsgezicht en zijn historie (waaronder de kerk/kerktoren als gebóuw) een warm hart toedragen.

We zijn het er vrijwel allemaal over eens dat:

- Niemand zit te wachten op een kerk met een kerkfunctie afgezien van een Kerstviering en ‘rouw-tjes- en trouwt-jes’.
- Er legio spirituele, culturele en maatschappelijke mogelijkheden zijn, maar dat het behoud van de kerk enkel financieel mogelijk is door een samengaan van commerciële activiteiten - denk aan een aantal appartementen en/of commerciële bedrijfjes/medisch gerelateerde functies/'Knarrenhof'/toeristinfo/taalschool etc.
- Het behoud van het kerkgebouw voor het merendeel bij ouderen leeft en jongeren er minder mee op hebben.
- Het dorpsgezicht, zeker nu het dorpscafé/restaurant vernieuwd is, baat heeft met een mooi centrum.
- We blij zijn met het dorpshuis en zijn activiteiten en e.e.a. elkaar niet in de weg mag staan!
- Belangrijkste! Het behoud van een openbare ruimte wat voor- en door de mensen (draagvlak) moet worden geëxploiteerd en dat we daar jongeren voor nodig hebben.

Wat let je vraag je je mogelijk af?

- Wat ons duidelijk is geworden is dat de factor **GELD** de doorslag geeft, of de voorouders van de ‘Onderdijker’s’ indertijd kromgelegd hebben of niet, voor de kerk, lees verkoop, maakt dat niets uit in deze tijd!
- We de vloer (openbare ruimte) van de kerk graag een aantal malen per jaar willen huren voor grote bijeenkomsten, maar dat we geenszins uit zijn op explosieve groei van onze activiteiten. Wij zouden ons erin kunnen verliezen, tenzij we verrast worden door bruisende vrijwilligers 🙌😊
- We nog brainstormen om jongeren bij elkaar te brengen; mogelijk door initiatieven vanuit de Levensschool, door in te spelen op wat er op dit moment onder jongeren leeft (hierover later meer).

**‘Geld wat stom is
maakt recht
wat krom is’
~ Westfriesse quote 😊**

Levensschool

Op dit moment van schrijven hebben we nog geen concreet antwoord van een gastspreker.

Vandaar een vraag met een verhaaltje om over na te denken...

Vraag:

Heeft mijn leven zin, een speciale betekenis of doel?

DESTINY, FREEDOM,
AND THE SOUL

*What Is the
Meaning
Of Life?*

Is de titel van een pocket met originele lezingen (DVD) van OSHO, waaronder een stuk over Vincent van Gogh.

VINCENT VAN GOGH

Zijn vader wilde dat hij een godsdienstig predikant zou worden, om een respectvol, gerieflijk, comfortabel leven te leiden - en niet alleen in deze wereld, ook in de andere wereld, na de dood. Maar Vincent van Gogh wilde schilder worden. Zijn vader zei: "Je bent gek!"

Hij zei: "Dat kan zijn. Voor mij bent u gek. Ik zie er het nut niet van in om dominee te worden, want alles wat ik zou zeggen zou alleen maar leugens zijn. Ik ken God niet. Ik weet niet of er een hemel of een hel is. Ik weet niet of de mens na de dood voortleeft of niet. Ik zal voortdurend leugens vertellen. Natuurlijk is het respectabel, maar dat soort respect is niets voor mij. Ik zou er niet blij mee zijn; het zou een marteling voor mijn ziel zijn." De vader gooide hem eruit.

Hij begon met schilderen - hij is de eerste moderne schilder. Je kunt een lijn trekken bij Vincent van Gogh: vóór hem was schilderen gewoon. Zelfs de grootste schilders, zoals Michelangelo, zijn van ondergeschikt belang vergeleken met Vincent, omdat wat zij schilderden gewoon was. Hun schilderijen waren voor de markt. Michelangelo schilderde zijn hele leven voor kerken; hij schilderde op kerkmuren en kerkplafonds. Hij brak zijn ruggengraat bij het schilderen van kerkplafonds, want om een plafond te schilderen moet je op een hoog platform gaan liggen terwijl je schildert. Het is een zeer ongemakkelijke positie, en dagenlang, maandenlang... Maar hij verdiende geld en hij verdiende respect. Hij schilderde engelen, Christus, God die de wereld schept. Zijn beroemdste schilderij is van God die de wereld schept.

Vincent opende een totaal nieuwe dimensie. Hij kon in zijn hele leven geen enkel schilderij verkopen. Wie zal nu zeggen dat zijn schilderijen enig nut hebben? Niemand kon zien dat er iets in zijn schilderijen zat. Zijn jongere broer stuurde hem geld; genoeg om niet van de honger om te komen, net genoeg om elke week te eten - want als hij hem voor een hele maand zou geven, zou hij het binnen twee of drie dagen op hebben en de resterende dagen van de honger omkomen. Dus stuurde hij hem elke week geld.

Wat Vincent deed, was dat hij vier dagen lang at en drie dagen lang, tussen die vier dagen in, het geld opspaarde voor verf, en doeken. Dit is iets totaal anders dan Michelangelo, die genoeg geld verdiende, die rijk werd. Hij verkocht al zijn schilderijen. Ze waren gemaakt om verkocht te worden; het was business. Natuurlijk was hij een groot schilder, dus zelfs schilderijen die gemaakt waren om verkocht te worden kwamen er prachtig uit. Maar als hij het lef van Vincent van Gogh had gehad, zou hij de hele wereld hebben verrijkt.

Drie dagen hongerde Vincent om het geld te gebruiken om verf en doeken te kopen. Toen zijn jongere broer hoorde dat er geen enkel schilderij was verkocht, gaf hij geld aan een man - een vriend van hem die Vincent niet kende - en vertelde hem dat hij minstens één schilderij moest gaan kopen: "Dat zal hem wat voldoening geven. De arme man is stervende; de hele dag is hij aan het schilderen, uitgehongerd om dit schilderij te kunnen maken, maar niemand is bereid om er ook maar één te kopen - niemand ziet iets in wat hij doet." Want om iets te zien in Vincents schilderijen, moet je het oog hebben van een schilder van het kaliber Van Gogh, tenzij dat niet volstaat.

Mensen vonden zijn schilderijen vreemd. Zijn bomen zijn zo hoog geschilderd dat ze boven de sterren uitsteken; sterren blijven ver achter. Nu zul je denken dat deze man gek is... bomen die hoger zijn dan de sterren? Heb je ergens zulke bomen gezien? Toen Vincent werd gevraagd: "Jouw bomen gaan altijd hoger dan de sterren, zei hij: "Ja, want ik begrijp bomen. Ik heb altijd het gevoel gehad dat bomen de ambitie van de aarde zijn om de sterren te bereiken. Waarom anders? De sterren aanraken, de sterren voelen, voorbij de sterren gaan - dat is het verlangen van de aarde. De aarde doet haar best, maar kan dit verlangen niet vervullen. Ik kan het wel. De aarde zal mijn schilderijen begrijpen en het kan me niet schelen of jij het begrijpt of niet."

Dit soort schilderijen kun je niet verkopen. De man die door zijn broer was gestuurd kwam en Vincent was erg blij dat er eindelijk iemand was die een schilderij kwam kopen! Maar al snel veranderde zijn blijdschap in wanhoop omdat de man gewoon naar binnen liep, één schilderij uitkoos en hem het geld gaf.

Vincent zei: “Maar begrijp je het schilderij, je hebt het zo terloops opgepikt, je hebt niet gekeken; ik heb honderden schilderijen. Je hebt niet eens de moeite genomen om rond te kijken, je hebt er gewoon een gepakt die toevallig voor je neus stond. Ik vermoed dat u gestuurd bent door mijn broer. Zet het schilderij terug en neem uw geld. Ik verkoop het schilderij niet aan iemand die er geen oog voor heeft. Zeg tegen mijn broer dat hij zoiets nooit meer moet doen.” De man was verbaasd hoe hij erachter was gekomen. Hij zei: “Je kent me niet, hoe ben je daarachter gekomen?”

Vincent: “Dat is heel eenvoudig. Ik weet dat mijn broer wil dat ik wat geluk krijg. Hij moet geregeld hebben dat je kwam - en dit geld is van hem - want ik kan zien dat je blind bent, wat schilderijen betreft. Ik verkoop geen schilderijen aan blinde mensen; ik kan geen blinde man uitbuiten en hem een schilderij verkopen. Wat moet hij ermee? Vertel mijn broer ook dat hij ook niets van schilderen begrijpt, anders had hij je niet gestuurd”.

Toen de broer het hoorde, kwam hij zich verontschuldigen. Hij zei: “In plaats van je een beetje op te beuren, heb ik je gekwetst. Ik zal zoiets nooit meer doen.”

Zijn hele leven heeft Vincent zijn schilderijen aan vrienden gegeven. Aan het hotel waar hij vier dagen per week at, gaf hij een schilderij, of aan een prostituee die ooit tegen hem had gezegd dat hij een mooie man was. Om helemaal eerlijk te zijn, hij was lelijk. Geen enkele vrouw werd ooit verliefd op hem, dat was onmogelijk. Deze prostituee zei uit empathie - en soms hebben prostituees meer medegevoel dan jullie zogenaamde dames, ze begrijpen mannen beter - gewoon uit compassie: "Ik vind je erg mooi." Dit had hij nog nooit gehoord. Liefde was iets dat ver weg was. Zelfs aardig vinden...

Hij zei: "Vind je me echt leuk? Wat vind je leuk aan mij?" Nou, de vrouw aarzelde.

Ze zei: "Ik vind je oren mooi. Je oren zijn prachtig!" En je zal versteld staan dat Vincent naar huis ging, zijn oren afsneed met een scheermes, ze mooi inpakte, naar de prostituee ging en zijn oor aan haar gaf. En er vloeyde bloed...

Ze zei: "Wat heb je nou gedaan?"

Hij zei: "Niemand heeft ooit van iets van mij gehouden. Ik ben een arme man, hoe kan ik je bedanken? U vond mijn oren mooi, ik heb er een aan u gegeven. Als je mijn ogen mooi had gevonden, dan had ik je die gegeven. Als u mij mooi had gevonden, zou ik voor u gestorven zijn."

De prostituee kon het niet geloven. Voor het eerst glimlachte Vincent gelukkig; iemand had tenminste een deel van hem leuk gevonden. Die vrouw had het maar gekscherend gezegd - wie maakt zich anders druk om je oren? Als mensen iets mooi vinden, vinden ze je ogen mooi, je neus, je lippen - je hoort geliefden niet over elkaars oren praten.

Alleen in oude Hindoe geschriften over seksuologie, de Kamasutras van Vatsyayana... Dat is het enige boek dat ik heb gevonden dat in verband kan worden gebracht met dit incident met Vincent omdat alleen Vatsyayana zegt: "Zeer weinig mensen zijn zich ervan bewust dat oorlellen uiterst seksuele en gevoelige punten in het lichaam zijn.

Dus, deze prostituee was misschien op de hoogte...

Van Gogh leefde zijn hele leven in armoede. Hij stierf al schilderend. Voordat hij stierf werd hij gek, want een jaar lang schilderde hij onafgebroken de zon: honderden schilderijen, maar hij bereikte niet het punt, datgene, wat hij wilde. De hele dag stond hij op de heetste plek in Frankrijk, in Arles, met de zon op zijn hoofd - want hoe kun je schilderen zonder *ervaring*? Hij schilderde het laatste schilderij, maar hij werd gek. Alleen al de hitte, de honger... maar hij was enorm gelukkig; zelfs in de waanzin schilderde hij. En die schilderijen die hij in het gekkenhuis maakte zijn nu miljoenen waard.

Hij pleegde zelfmoord om de eenvoudige reden - dat hij alles had geschilderd wat hij wilde schilderen. Nu was het schilderen afgelopen; hij was op een dood spoor beland. Er viel niets meer te doen. Nu verder leven was ruimte innemen, iemands plaats innemen; dat vond hij een lelijk iets.

Dat schreef hij in zijn brieven aan zijn broer: "Mijn werk zit erop. Ik heb geweldig geleefd - zoals ik wilde leven. Ik heb geschilderd wat ik wilde schilderen. Mijn laatste schilderij heb ik vandaag gemaakt en nu neem ik de sprong van dit leven naar het onbekende, wat het ook is, want dit leven bevat niets meer voor mij."

Zul je deze man als een genie beschouwen? Zul je deze man als intelligent, wijs beschouwen?

Nee, normaal gesproken zou je denken dat hij gewoon gek is. Maar dat kan ik niet zeggen. Zijn leven en zijn schilderen waren geen twee dingen: *schilderen was zijn leven, dat was wat hij leefde*. Dus voor de hele wereld lijkt het zelfmoord - voor mij niet. Voor mij lijkt het gewoon een natuurlijk einde. Het schilderij is voltooid. Het leven is vervuld. Er was geen ander doel.

Tijdens zijn leven waardeerde niemand zijn werk. Tijdens zijn leven accepteerde geen enkele kunstgalerie zijn schilderijen, zelfs niet gratis. Na zijn dood veranderde de schilderkunst langzaam, door zijn opoffering, van karakter. Er zou geen Picasso zijn geweest zonder Vincent Van Gogh. Alle schilders die na Vincent zijn gekomen zijn hem onnoemelijk veel verschuldigd, omdat die man de hele richting heeft veranderd.

Langzamerhand, naarmate de koers veranderde, werden zijn schilderijen ontdekt. Er werd een grote zoektocht gehouden. Mensen hadden zijn schilderijen in hun lege huizen of kelders gegoooid, omdat ze dachten dat ze nutteloos waren. Ze haastten zich naar hun kelders, ontdekten zijn schilderijen, maakten ze schoon. Er kwamen zelfs vervalste schilderijen op de markt als authentieke Van Gogh werken. Nu zijn er nog maar 200 schilderijen; hij moet er duizenden hebben geschilderd. Elke kunstgalerie met een Vincent van Gogh is trots, want de man heeft zijn hele leven in zijn schilderijen gestoken. Ze zijn niet geschilderd met kleur maar met bloed, adem - zijn hartslag is er.

Vraag zo'n man niet: "Is er een betekenis in je schilderij?" Hij is daar in zijn schilderij en jij vraagt: "Is er enige betekenis in jouw schilderij? Als je de betekenis niet kunt zien, is dat jouw verantwoordelijkheid.

Hoe hoger iets stijgt, hoe minder mensen het zullen herkennen. Wanneer iets het hoogste punt bereikt, is het heel moeilijk om zelfs maar een paar mensen te vinden die het herkennen. Op het ultieme omegapunt herkent alleen de persoon zelf wat er met hem gebeurd is; hij kan zelfs geen tweede persoon vinden die het kan zien. Daarom moet een Boeddha zelf verklaren dat hij verlicht is. Niemand anders kan het herkennen, want om het te herkennen moet je er iets van geproefd hebben. Hoe kun je het anders herkennen? Er is geen herkenning mogelijk, want het punt is dermate hoog.

Wat is de betekenis van Boeddha-schap? Wat is de betekenis van verlicht worden? Wat is het punt? Als je naar de zin vraagt, is er geen. Het is zelf genoeg. Het heeft niets anders nodig om het betekenisvol te maken.

Dat bedoel ik als ik zeg dat de echt waardevolle dingen in het leven niet verdeeld zijn in doelen en middelen. Er is geen scheiding tussen doelen en middelen. Doelen zijn de middelen, middelen zijn de doelen - misschien twee kanten van dezelfde munt die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn - in feite zijn ze een eenheid, een heelheid

Je vraagt me: "Heeft het leven zin, om te leven?" Ik ben bang dat als ik zeg dat het geen zin heeft om te leven, je zult denken dat dat betekent dat je zelfmoord moet plegen, want als het geen zin heeft om te leven, wat moet je dan doen? - Zelfmoord plegen!

Ik zeg niet dat je zelfmoord moet plegen, want dat heeft ook geen zin.

Leven: leef en leef volledig. Sterven: sterf en sterf volledig.

In die totaliteit zul je betekenis vinden.

Dit is de situatie: Iedereen leeft gedeeltelijk, een klein deel. Je maakt lawaai, maar je kunt geen song maken. Je beweegt je handen en benen, maar er ontstaat geen dans. De dans, het lied, de betekenis ontstaat op het moment dat je als geheel functioneert in harmonie, in overeenstemming. Dan stel je geen vragen als: "Heeft het zin om te leven?" Dat weet je.

Het leven *zelf* is het doel. Er is geen ander doel.

- OSHO

Niemand is superieur, niemand is inferieur, maar ook niemand is gelijk. Mensen zijn simpelweg uniek, onvergelijkbaar. Jij bent jij, ik ben ik. Ik moet mijn potentieel bijdragen aan het leven; jij moet jouw potentieel aan het leven bijdragen.

OSHO

NIEUWSBRIEF

Kent u iemand die geïnteresseerd is en de nieuwsbrief nog niet ontvangt, laat het ons dan even weten!

KOPIJ VOOR DE NIEUWSBRIEF

Inleveren als (Word) bijlage naar:
info@gks-holland.nl voor de 23ste van de maand.

Colofon:
GKS Nieuwsbrief maart 2025
Opmaak: Natascha Chandansingh
Eindredactie: Kannaiah & Carla

LOCATIE SRI SAI MANDIRAM
(SAI TEMPEL)

Van Velzenstraat 49A, 1693 CV Wervershoof
(Onderdijk)
Bas (Kannaiah) van Velzen 0228 855128
info@gks-holland.nl
www.gks-holland.com
www.srisomasaiskandaashram.org

BESTUUR STICHTING SRI SAI
MANDIRAM

Bas van Velzen (Voorzitter) - info@gks-holland.nl
Natascha Chandansingh (Secretaris) - nchandansingh@gmail.com
Kirupa Ratnam (Penningmeester) - kirupatamil@hotmail.com
Joram van Velzen - joram199871@gmail.com
Marianne Spruit - f.spruit7@upcmail.nl